

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 26 maja 2025 r.

Poz. 5686

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.334.2025 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 maja 2025 r.

Rada Powiatu Sieradzkiego

Na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 i 1907)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIV/125/2025 Rady Powiatu Sieradzkiego z dnia 24 kwietnia 2025 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu określającego szczegółowe zasady, tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość nagród Zarządu Powiatu Sieradzkiego dla zawodników i trenerów za osiągnięte wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym oraz dla innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej, w części obejmującej:

— § 2 ust. 1 pkt 1 w zakresie wyrazów: „w szczególności” załącznika do uchwały,

— § 2 ust. 1 pkt 2 w zakresie wyrazów „reprezentują jeden z klubów sportowych, który prowadzi działalność statutową minimum 3 lata i ma siedzibę na terenie powiatu sieradzkiego, albo” oraz „i jednocześnie reprezentują klub sportowy, prowadzący działalność statutową minimum 3 lata, mający siedzibę poza terenem powiatu sieradzkiego”.

Uzasadnienie

Na mocy przedmiotowej uchwały Rada Powiatu Sieradzkiego przyjęła Regulaminu określający szczegółowe zasady, tryb przyznawania oraz rodzaje i wysokość nagród Zarządu Powiatu Sieradzkiego dla zawodników i trenerów za osiągnięte wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym oraz dla innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej w brzmieniu stanowiącym załącznik do przedmiotowej uchwały - dalej regulamin.

Postanowienia uchwały budziły zastrzeżenia organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Powiatu Sieradzkiego zawiadomienia z dnia 29 kwietnia 2025 r. znak: PNIK-I.4131.334.2025.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego Przewodniczący Rady Powiatu Sieradzkiego udzielił obszernych wyjaśnień, które nie zostały jednakże uznane przez organ nadzoru z przyczyn wskazanych poniżej.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej, do których zaliczane są również organy jednostek samorządu terytorialnego, działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z przyjętym w doktrynie stanowiskiem „o ile jednostka ma swobodę działania zgodnie z zasadą, że co nie jest wyraźnie zabronione przez prawo, jest dozwolone, to organy władzy publicznej

mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia”. Powyższe oznacza, że każde działanie władzy publicznej powinno znajdować uzasadnienie w przepisie aktu prawnego wyższego rzędu, a tym samym akty prawa stanowione przez jednostki samorządu terytorialnego powinny regulować tylko te kwestie, które wynikają z normy kompetencyjnej. Powyższa zasada oznacza, że norma z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej i tym samym nakazuje, by wszelkie działania tego organu były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej (Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2011 r., sygn. akt II FSK 476/11).

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowej uchwały należy wskazać, że w sposób istotny narusza prawo § 2 ust. 1 pkt 1 regulaminu, w zakresie użytych wyrazów: „w szczególności”. W orzecnictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że ważne jest, aby wszystkie z przewidzianych gratyfikacji z art. 31 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 z późn. zm.) były określone z uwzględnieniem znaczenia danego sportu dla danej jednostki samorządu terytorialnego. Istotne zatem jest przyporządkowanie konkretnej dyscypliny sportowej do prestiżu tej jednostki. Przykładem może posłużyć znaczenie żużla dla Torunia, piłki ręcznej dla Kielc, skoków narciarskich dla Zakopanego. Oznacza to, że ustawodawca miał na myśli zawężoną grupę dyscyplin sportowych (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Bd 1463/16). Takimi dyscyplinami mogą być na przykład dyscypliny o ugruntowanej tradycji lokalnej, czy ponadlokalnej, cieszące się popularnością wśród mieszkańców, co z oczywistych względów wpisywałoby się w realizację zadania własnego, polegającego na tworzeniu warunków sprzyjających rozwojowi sportu (wyrok WSA w Łodzi z dnia 11 lipca 2019 r., sygn. akt II SA/Łd 375/19). Również w piśmiennictwie podkreśla się, że konieczność uwzględnienia znaczenia danego sportu dla danej jednostki samorządu terytorialnego oznacza, że możliwe będzie faktycznie wyróżnienie tego sportu, który jest szczególnie popularny (lub wpływa np. na ruch turystyczny) w danym regionie (E. J. Krześniak, *Ustawa o sporcie. Komentarz*, WKP 2020). W ocenie organu nadzoru, w tym kontekście § 2 ust. 1 pkt 1 załącznika do ww. uchwały nie wypełnia prawidłowo wymogów ustawowych, ponieważ tak skonstruowana regulacja oznacza, że wymienione tam dyscypliny sportowe mają charakter katalogu otwartego. Tym samym nie można zgodzić się ze stanowiskiem Przewodniczącego Rady Powiatu Sieradzkiego, że zastosowany zapis „w szczególności” nie zamyka tego kręgu i pozwala na przyznanie nagród zawodnikom i trenerom również w przypadku nowych dyscyplin sportowych nieujętych w niniejszym regulaminie, a których pominięcie mogłoby skutkować wykluczeniem zawodnika i trenera z możliwości ubiegania się o nagrodę. Tak skonstruowana regulacja § 2 ust. 1 pkt 1 regulaminu oznaczałaby, że to inny podmiot niż Rada Powiatu Sieradzkiego decydowałaby jakie dyscypliny sportowe są ważne dla Powiatu Sieradzkiego.

W sposób istotny narusza prawo również § 2 ust. 1 pkt 2 regulaminu w zakresie tego, że zawodnik aby mógł otrzymać nagrodę pieniężną, musi przynależeć do klubu sportowego. Powyższa regulacja pozostaje w opozycji do art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie, który używa określenia „osoby fizyczne” nie ograniczając ich wyłącznie do osób fizycznych, które trenują w klubach sportowych. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądów administracyjnych stypendia sportowe, nagrody oraz wyróżnienia, o których mowa w tym przepisie, adresowane są do wszystkich osób fizycznych. Tym samym ustawodawca nie uzależnia dopuszczalności przyznania świadczeń od statusu zawodnika (amator, profesjonalny zawodnik sportowy, zrzeszony w klubie bądź niezrzeszony) (WSA w Łodzi z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 623/17, por: wyrok WSA w Łodzi z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 624/17). Oznacza to, że zakres podmiotowy takiej uchwały został ustawowo uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący powiatu w drodze uchwały (...) Wszyscy mieszkańcy jednostki samorządu terytorialnego tworzą bowiem z mocy prawa wspólnotę samorządową (wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 września 2017 r., sygn. akt II GSK 2861/15). Konkludując ustawa o sporcie nie upoważniła organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do samodzielnego określania kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania stypendiów sportowych, a tym bardziej do jego nieuzasadnionego ograniczenia np. jeżeli chodzi o reprezentowanie klubu sportowego.

Jednocześnie trudno się zgodzić ze stanowiskiem Przewodniczącego Rady Powiatu Sieradzkiego, że § 2 ust. 1 pkt 2 regulaminu, w części dotyczącej tego, że zawodnik musi przynależeć do klubu sportowego, nie pozostaje w opozycji do art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, ponieważ będzie miał zastosowanie § 2 ust. 3 regulaminu, zgodnie z którym nagroda pieniężna na wniosek Zarządu Powiatu przyznawana jest również innym osobom wyróżniającym się osiągnięciami w działalności sportowej za szczególne zasługi w dziedzinie sportu. Tym samym zdaniem Przewodniczącego Rady Powiatu Sieradzkiego pozwala to na otrzymanie nagrody każdej osobie fizycznej, bez warunku dopuszczalności przyznania nagrody w zależności

od statusu osoby tj. zawodnik, trener. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że regulacja z § 2 ust. 1 regulaminu jest adresowana do zawodników, natomiast unormowanie § 2 ust. 3 regulaminu kierowane jest do innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej za szczególne zasługi w dziedzinie sportu. Tym samym nie można postawić znaku równości między regulacją § 2 ust. 1 regulaminu, a normą § 2 ust. 3 regulaminu.

W sytuacji, w której wskazane w petitum rozstrzygnięcia nadzorcze regulacje uchwały w istotny sposób naruszają prawo, wydanie rozstrzygnięcia nadzorcze jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Zarząd Powiatu Sieradzkiego